U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Kateřiny Štěpánové ve věci žalobce: **S. D.**, zastoupeného advokátem Mgr. Umarem Switatem, Dědinova 19, Praha 11, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **E. P.**, zastoupené advokátem Mgr. Umarem Switatem, Dědinova 19, Praha 11, proti rozhodnutí ze dne 24. 8. 2023, čj. CPR-20808-3/ČJ-2023-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2023, čj. 54 A 8/2023-55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (občan Alžírska) přicestoval do ČR v roce 2019 a požádal zde o mezinárodní ochranu. Ta mu udělena nebyla. Žalobce v ČR přesto setrvával, proto mu byla uložena povinnost opustit území členských států EU; rozhodnutí o ní nabylo právní moci v lednu 2021. Ani tuto povinnost žalobce nesplnil.

[2] V listopadu 2021 s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění. V něm se žalobce bránil tvrzením, že udržuje vztah s občankou ČR. Rozhodnutí vydané v prvním stupni odvolací orgán (žalované Ředitelství služby cizinecké policie) dvakrát zrušil (policie totiž nepřihlédla k tvrzenému vztahu – a poté nepřibrala družku za účastnici řízení), potřetí bylo v řízení v prvním stupni rozhodnuto v dubnu 2023. Žalobci bylo uloženo správní vyhoštění, doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na 2 roky a lhůta k vycestování na 60 dnů. Odvolací orgán rozhodnutí v podstatě potvrdil, s ohledem na změnu právní úpravy jen zkrátil lhůtu k vycestování na 30 dnů.

[3] Žalobce se proti rozhodnutí odvolacího orgánu bránil u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Neuspěl.

[4] Žalobce (*stěžovatel*) se nyní brání kasační stížností. Vadí mu, že k otázce blízkosti jeho vztahu s občankou ČR nebyli (ani před krajským soudem) vyslechnuti navrhovaní svědci a že nebyl opakovaně vyslechnut on a jeho družka. Rozhodnutí o správním vyhoštění podle stěžovatele nepřiměřeně zasahuje do jeho rodinného života.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. Stěžovatel ani netvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového nezjistil ani NSS.

[8] Kasační stížnost nereaguje na rozsudek krajského soudu. Krajský soud se přitom s žalobními námitkami řádně a velmi srozumitelně vypořádal (body 25 až 36 jeho rozsudku). Stěžovatel se domnívá, že rozhodnutím o správním vyhoštění bylo porušeno (tj. nepřiměřeně zasaženo) jeho právo na rodinný život. Stěžovatel totiž v ČR sdílí domácnost s družkou, občankou ČR, a tvrdí, že jejich vztah bude stěžovatelovým nuceným vycestováním a několikaletou nemožností návratu zpřetrhán. Stěžovatel ovšem pomíjí skutečnost, že partnerský vztah s občankou ČR navázal v létě 2021 (jak uvádí sama družka, stěžovatel přitom nic jiného netvrdí). Navázal ho tedy v době, kdy v ČR setrvával navzdory uložené povinnosti vycestovat. Je-li přitom prokázáno, že partnerský vztah vyhošťovaného cizince vznikl v době jeho nelegálního pobytu na území ČR, není otázka posouzení existence a intenzity trvalého partnerského vztahu pro věc zásadní (rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023, čj. 3 Azs 231/2021-43, bod 21; na tento rozsudek stěžovatele upozornil už krajský soud).

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly, stejně tak ani osobě zúčastněné (§ 60 odst. 1, 5 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2024

pokračování

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu